

Pytanie prejudycjalne

Czy w przypadku tymczasowego przywrócenia kontroli na granicach wewnętrznych, na warunkach określonych w rozdziale II tytułu III rozporządzenia (UE) 2016/399⁽¹⁾, w stosunku do cudzoziemca przybywającego bezpośrednio z państwa będącego stroną układu podpisanego w Schengen w dniu 19 czerwca 1990 r. można wydać decyzję o odmowie wjazdu, w trakcie weryfikacji dokonywanej na wspomnianej granicy, na podstawie art. 14 tego rozporządzenia i bez zastosowania dyrektywy 2008/115/WE⁽²⁾?

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/399 z dnia 9 marca 2016 r. w sprawie unijnego kodeksu zasad regulujących przepływ osób przez granice (kodeks graniczny Schengen) (Dz.U. 2016, L 77, s. 1).

⁽²⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/115/WE z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie wspólnych norm i procedur stosowanych przez państwa członkowskie w odniesieniu do powrotów nielegalnie przebywających obywateli państw trzecich (Dz.U. 2008, L 348, s. 98).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez tribunal du travail de Liège (Belgia) w dniu 2 marca 2022 r. – OP/Commune d'Ans

(Sprawa C-148/22)

(2022/C 207/27)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Tribunal du travail de Liège

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: OP.

Strona pozwana: Commune d'Ans

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 2 ust. 2 lit. a) i b) dyrektywy Rady 2000/78/WE z dnia 27 listopada 2000 r. ustanawiającej ogólne warunki ramowe równego traktowania w zakresie zatrudnienia i pracy⁽¹⁾ można interpretować w ten sposób, że upoważnia on administrację publiczną do zorganizowania całkowicie neutralnego środowiska administracyjnego, a tym samym do zakazania noszenia symboli wyrażających przekonania przez wszystkich pracowników, niezależnie od tego, czy mają bezpośredni kontakt z obywatelami?
- 2) Czy art. 2 ust. 2 lit. a) i b) dyrektywy Rady 2000/78/WE z dnia 27 listopada 2000 r. ustanawiającej ogólne warunki ramowe równego traktowania w zakresie zatrudnienia i pracy można interpretować w ten sposób, że upoważnia on administrację publiczną do zorganizowania całkowicie neutralnego środowiska administracyjnego, a tym samym do zakazania noszenia symboli wyrażających przekonania przez wszystkich pracowników, niezależnie od tego, czy mają bezpośredni kontakt z obywatelami, nawet jeśli ten neutralny zakaz wydaje się dotyczyć w większości kobiet, a zatem może stanowić ukrytą dyskryminację ze względu na płeć?

⁽¹⁾ Dz.U. 2000, L 303, s.16.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Korkein oikeus (Finlandia) w dniu 15 marca 2022 r. – Kopiosto r.y./Telia Finland Oyj

(Sprawa C-201/22)

(2022/C 207/28)

Język postępowania: fiński

Sąd odsyłający

Korkein oikeus

Strony w postępowaniu głównym

Wnoszący odwołanie: Kopiosto r.y.

Druga strona postępowania: Telia Finland Oyj

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy w odniesieniu do organizacji udzielającej licencji umownych, które zbiorowo zarządzają prawami własności intelektualnej, legitymacja procesowa przysługująca w celu obrony tych praw, której istnienie stanowi warunek istnienia legitymacji czynnej przysługującej na podstawie art. 4 lit. c) dyrektywy 2004/48 ⁽¹⁾, oznacza jedynie ogólną zdolność do bycia stroną w postępowaniu sądowym, czy też wymaga wyraźnie uznanego przez przepisy krajowe prawa do pozywania i bycia pozywanym we własnym imieniu powództwa w celu obrony danych praw?
- 2) Czy, dokonując wykładni art. 4 lit. c) dyrektywy 2004/48, wyrażenie „bezpośredni interes w obronie praw autorskich reprezentowanych podmiotów tych praw” należy interpretować w sposób jednolity we wszystkich państwach członkowskich w odniesieniu do przysługującego organizacji zbiorowego zarządzania w rozumieniu art. 3 lit. a) dyrektywy 2014/26/UE ⁽²⁾ prawa do wniesienia we własnym imieniu powództwa w sprawie naruszenia praw autorskich, jeżeli:
 - (i) chodzi o korzystanie z utworów, w odniesieniu do których organizacja zbiorowego zarządzania, jako podmiot udzielający licencji umownych w rozumieniu Tekijänoikeuslaki (ustawy o prawie autorskim), jest uprawniona do udzielania rozszerzonych licencji zbiorowych umożliwiającym licencjodawcy korzystanie również z utworów takich twórców z danej branży, którzy nie upoważnili organizacji do zarządzania ich prawami;
 - (ii) chodzi o korzystanie z utworów, w odniesieniu do których twórcy upoważnili organizację na podstawie umowy lub pełnomocnictwa do zarządzania ich prawami bez przeniesienia praw autorskich na organizację?
- 3) Jeśli przyjęte zostanie założenie, że organizacja zbiorowego zarządzania, jako podmiot udzielający licencji umownych, ma bezpośredni interes we wniesieniu powództwa we własnym imieniu i przysługuje jej legitymacja czynna do tego wniesienia: jakie znaczenie dla oceny ewentualnego przysługiwania tej legitymacji czynnej w świetle art. 17 i 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej ma okoliczność, że organizacja ta, jako podmiot udzielający licencji umownych, reprezentuje również takich twórców, którzy nie upoważnili jej do zarządzania ich prawami oraz że prawo organizacji do wniesienia powództwa w celu obrony praw takich twórców nie jest uregulowane ustawowo?

⁽¹⁾ Dyrektywa 2004/48/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie egzekwowania praw własności intelektualnej (Dz.U. 2004, L 157, s. 45)

⁽²⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/26/UE z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie zbiorowego zarządzania prawami autorskimi i prawami pokrewnymi oraz udzielania licencji wieloterytorialnych dotyczących praw do utworów muzycznych do korzystania online na rynku wewnętrznym (Dz.U. 2014, L 84, s. 72)

Skarga wniesiona w dniu 29 marca 2022 r. – Królestwo Hiszpanii/Rada Unii Europejskiej

(Sprawa C-224/22)

(2022/C 207/29)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Królestwo Hiszpanii (przedstawiciel: J. Rodríguez de la Rúa Puig, pełnomocnik)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności rozporządzenia Rady (UE) 2022/110 ⁽¹⁾ z dnia 27 stycznia 2022 r. w sprawie ustalenia uprawnień do połowów na rok 2022 mających zastosowanie w Morzu Śródziemnym i Morzu Czarnym w odniesieniu do niektórych stad ryb i grup stad ryb w zakresie, w jakim określa (i) maksymalny dopuszczalny nakład połowowy dla takłowców w przypadku morszczuka europejskiego (*Merluccius merluccius*) i barweny (*Mullus barbatus*) na Morzu Albozańskim, Balearach, w północnej Hiszpanii i Zatoce Lwiej (podobszary geograficzne 1–2–5–6–7), wskazany w załączniku III pkt c) oraz (ii) maksymalny limit połowowy bladoczerwonej krewetki głębinowej (*Aristeus antennatus*) na Morzu Albozańskim, Balearach, w północnej Hiszpanii i Zatoce Lwiej (podobszary geograficzne 1–2–5–6–7), wskazany w załączniku III pkt e);